

Hebrew Syntax and Biblical Exegesis (Part II)

Identify all ambiguities (syntactic and lexical). Explain the positions of the exegetes, and weigh the evidence (e.g., parallels located with concordance) for and against them. Be prepared to answer the following questions in class: What is the scope ambiguity? Are there any other ambiguities (syntactic or lexical)? Which reading is given by each translation and commentary and how do you know (isolate the precise factor on which your judgment is based)? Are there patterns in the exegetical record or are the wide-scope and narrow-scope interpretations randomly distributed? Bring photocopies of all material to class so that we can discuss points you may not have noticed.

How to look up the parsing of a Greek word in LXX using Bible Windows: after opening program, click upper LXX box (with open book icon); select biblical book; click "open at"; fill in chapter and verse numbers and click "OK"; select desired word; click "show"; click "parsing."

To find נאדר (י) and כח used together in *piyyutim* and other early sources using the Ma'agarim CD ROM (the Historical Dictionary Project of the Academy of the Hebrew Language):

Double click מאגרים icon. Click צירופים and then בחר ערכים.

Type אדר in box. Double click [נפעל] אדר. Click בינוני (פועל) and then הוסף.

Delete אדר in box and type כוח. Double click (און, גבורה, תוקף) כוח. Click הוסף and then אישור.

Set distance between words at a number appropriate to your purpose. Click מצא צירופים, then צפה בתוצאה. Click הבא and הקודם to go back and forth in the list of attestations in context. The date of each attestation is accompanied by a symbol explained on p. 25 of the manual.

Hebrew Syntax and Biblical Exegesis (Part II)—Introduction

1. פירוש רש"י לדברים כט, כ הכתובה בספר התורה הזה דב' כ"ט, כ ולמעלה הוא אומר בספר התורה הזאת—גם כל־חלי וכל־מכה וכ' (דב' כ"ח, ס"א) הזאת לשון נקבה מוסב אל התורה, הוזה לשון זכר מוסב אל הספר. ועל ידי פסוק הטעמים הן נחלקין לשתי לשונות. בפרשת הקללות הטפחה נתונה תחת בספר והתורה הזאת דבוקים זה לזה — לכך אמר הזאת. וכאן הטפחה נתונה תחת התורה. נמצא ספר התורה דבוקים זה לזה. ולפיכך לשון זכר נופל אחריו שהלשון נופל על הספר

2. Newsday, June 4, 1988 (p. 19): "Lovers of the mangled sentence will forever cherish one provided by the Associated Press in London, a couple of years ago. It appeared at the time of the royal wedding between Andrew and Fergie. The AP identified the bridegroom as 'Prince Andrew, 26, the son of Queen Elizabeth and a Royal Navy helicopter pilot.'"

3. New York Times, Feb. 20, 1994 (p. A 36): "the Nation of Islam, which has recently been criticized for anti-Semitic and anti-white remarks by one of its senior aides."

4. Cheers: Diane: "Ever since I was a child, I've wanted to dance in the worst way." Cliff (snickering as he watches a videotape of her dancing): "I guess you got your wish!"

5. New York Times Magazine, Jan 13, 1991 (p. 10): William Safire, "On Language: Misplaced Mod"

'Avoid confusing readers with misplaced modifiers' is a fumblerule; the reader cannot tell if *misplaced modifiers* refers to [sic, for 'with misplaced modifiers modifies'] *confusing or readers*.

The best example in the past year was in a New York Times caption, sent in by George E. Burns with the captious comment 'I think this is a record.' The caption quoted 'a program participant who is expecting her sixth child in two weeks.'

6. J.J. Katz and T.G. Bever, "The fall and rise of empiricism," *An Integrated Theory of Linguistic Ability* (Bever, Katz, and Langendoen, eds.), 1976, 52: "the perceptual principle of local-phrase salience could account for the tendency to misinterpret" phrases like "the friend of my brother's fiancee."

7. Poster at Columbia: YAVNEH (FORMERLY ORTHODOX JEWISH STUDENTS OF COLUMBIA)

8. WINS news: "The judge is allowing two other witnesses/who had been challenged by the defense to testify."

לע"ל כה"ל

9. פירוש רס"ג למשלי א יט: וכבר מצאנו בכמה מקומות במקרא פסוקים שאינם מתחברים אל הקרוב אליהם אלא על מה שלפניו כגון עיני ה' אל־צדיקים ... פני ה' בעשי רע ... צעקו וה' שמע ... (תה' לד, טו-יח). זה סדר הכתובים אבל הסדר המכוון הוא עיני ה' אל־צדיקים ... צעקו וה' שמע ... פני ה' בעשי רע ...

Chapter on pronoun + malaprop ambiguity

ע"פ ג'אנאך

ס'13'N an interrupting clause causes one to miss the stop

10. ריב"ג, רקמה, שער לד: ממה שהובא מן הדברים על הרחוק לא על הקרוב

11. מהר"י קרא: ואאלפך מקור הכתובים: כי רוב קינצי המלין באים לחתום על תחלת הדבור ליתן טעם בתחלת הדבור אף על פי שרחוקים מן הדבור שנים ושלושה מקראות

verses

12. פירוש ראב"ע לדברים ה ה: ומלת לאמר דבקה עם דבר ה' עמכם בהר מתוך האש לאמר, ... ואל תשים אל לבך בעבור היות מלת לאמר רחוקה, כי כן רבים....

13. ספרי זוטא פיסקא יא ד"ה ו: ועתה בלתי אל המן עינינו והמן כזרע גד (במדבר יא ו-ז) אתה סבור מי שאמר זה אמר זה לא מי שאמר זה אמר זה ... כיוצא בדבר אתה אומר ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים (דברים כה יח) אתה סבור על מי שנאמר זה נאמר זה. לא - על ישראל נאמר ואתה עיף ויגע ועל עמלק נאמר ולא ירא אלהים.

14. דברים כא ז-ח וענו ואמרו דינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ^{Lock up}
סוטה ט ו והכהנים אומרים "כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל". ולא היו צריכים לומר "ונכפר להם הדם" אלא רוח הקדש מבשרתן: "אימתי שתעשון ככה, הדם ניתכפר לכם".

15. ישעיהו לו ו הנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד-היום הנה בכל מגילת ישעיהו: הנה ימים באים ונשאו כול אשר בביתכה ואשר אצרו אבותיכה עד היום הנה בכל יבואו. יונתן: ויתובל. פשיטתא: נאזל. שבעים: ηξελ.

16. שמות ד ט והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת.
ריב"ג, רקמה, שער כו: וממה שנשנה בעבור האמצעים הפוסקים לסדר הדברים אמרו והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת. שנה "והיו" בעבור הפסק "אשר תקח מן היאר" בין "והיו" הראשון ובין אמרו "לדם". רצוני לומר שסדר הדברים היה "והיו המים לדם", ולפי שבא באמצע הסדר [הזה] "אשר תקח מן היאר", שנה "והיו" לנחץ ולבאר.

פירוש רמב"ן: והיו שני פעמים נראה בעיני אלו אמר והיו הדם אשר תקח מן היאור לדם ביבשת שומע אני שבידו הם נהפכים לדם ... לשון רבי שלמה. ואין המשמעות הזה כן כדברי הרב ואין צריך למדרשו שכבר מצאו בעלי הלשון שדרך הרבה מקראות לכפול תיבות לנחץ ולחזק או בעבור מיצוע ארוך שבא ביניהם ...

ויקרא יז ה למען אשר יביאו בני ישראל את-זבחייהם אשר הם זבחים על-פני השדה והביאם לה' אל-פתח אהל מועד אל-הכהן.

ישעיהו לו ט וישמע על-תרהקה מלך-כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר.

ויקרא כז ג והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן-ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש

עזרא א ז-ח והמלך כורש הוציא את-כלי בית-ה' אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית א-להיו. ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגובר.

17. דברים יט ט כיתשמר את-כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום (השווה דברים ז י ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם ודברים יא כב כי אם-שמר תשמרון את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה)

דברים ח טז המאכלך מן במדבר אשר לא-ידעון אבתיך
דברים כא א לא תירא מהם כייה' א-להיך עמך המעלך מארץ מצרים
דברים כג טז לא-תסגיר עבד אל-אדניו אשר-ינצל אליך מעם אדניו
18. ירמיהו יח ד ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר.

בראשית יג ג-ד וילך למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-היה שם אהלה בתחלה בין בית-אל ובין העי. אל-מקום המזבח אשר-עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם ה'.

במדבר לה כו-כו ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוט שמה. ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם.

19. שמואל-ב ב כג ויהי כליהבא אליהמקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו.

20. בראשית כג יז-יח ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר-בו וכל-העץ אשר בשדה אשר בכל-גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני-חתת בכל באי שערי-עירו.

במדבר יד לו-לו והאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו וילינו עליו את-כל-העדה להוציא דבה על-הארץ: וימתו האנשים מוצאי דבת-הארץ רעה במגפה לפני ה'.

21. במדבר ה יג ונסתרה והיא נטמאה; ועד אין בה

ספרי במדבר ז ונסתרה והיא נטמאה - אין עדים לטומאה אבל יש עדים לסתירה. או אין עדים לטומאה ולא לסתירה? אם אמרת כן אף היא מותרת לבעלה. הא אין עליך לומר כלשון האחרון אלא כלשון הראשון ונסתרה אין עדים לטומאה אבל יש עדים לסתירה.